

פרשת וירא

נושא השבוע: תינוק חדש במשפחה

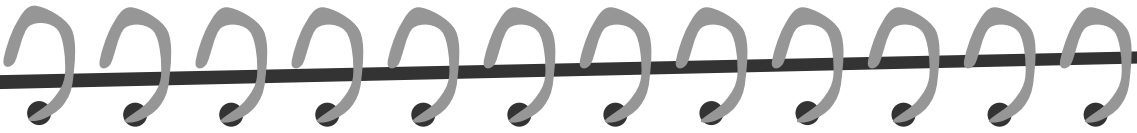
מה בפרשה

- **ביקור שלושת האנשים אצל אברהם** - מבשרים על כך שיוולד לו בן.
- **הפיכת סדום ועמורה** - ה' מודיע לאברהם על כוונתו לכלות את הערים. אברהם מבקש לרחם על המקום אם ימצאו שם צדיקים אולם מהתנהגות אנשי סדום כלפיהם מגלים המלאכים שלוט הוא הצדיק היחידי ולכן מצווים עליו לצאת והופכים את הערים. אשת לוט שלא נשמעה לאזהרת המלאכים הופכת לנציב מלח.
- **לוט ובנותיו במערה** - לוט ובנותיו מסתתרים במערה והבנות שוכבות עם אביהן. נולדים מואב ועמון.
- **"וגם אמנה אחותי בת אבי"** - מקרה שארע לאברהם ושרה בהיותם בגרר.
- **לידת יצחק** - שרה יולדת לעת זקנותה וההבטחה מתקיימת.
- **גירוש הגר וישמעאל** - על פי דרישת שרה.
- **עקידת יצחק** - אברהם מצווה לקחת את יצחק להר המוריה ולעקוד אותו, בסופו של דבר נעקד האיל במקומו.

נושא השבוע

לידה היא תמיד פלא. לא כל שכן כשמדובר בלידה לעת זקנה, לאחר שנים ארוכות של עקרות. פעמיים **הבטיח** האל לאברהם ולשרה בן. הפעם הראשונה מתוארת בפרק י"ז: "ויברכתני אתה וגם נתתני ממנה לך בן" (י"ז 17). ובפעם השניה, בפגישה עם שלושת המלאכים "ויאמר שוב אשוב אליך כעת תהי נהנה בן לשךה אשתך" (י"ח 10). לשתי ההבטחות מגיבים אברהם ושרה בצחוק של **חוסר אמונה**. אך הבלתי יאומן קרה והנה בפרשתנו מסופר איך ילדה שרה לעת זקוניה, **בניגוד** לכל חוקי הטבע, את יצחק.

כשנולד יצחק ברך הקב"ה את אברהם:
"כה יהיה זרעך".

למה הדבר דומה: למי שהלך במדבר והיה עייף וצמא.
צפה אילן מרחוק, וכשהגיע אל האילן מצאו עומד על מעין
ופירותיו מתוקים, ענפיו נאים וצילו נאה.

ישב בצילו, אכל מפרותיו ושתה מן המעין.
כיוון שעמד לילך, אמר לאילן: "אילן אילן במה אברכך?
הרי צלך נאה, ענפייך נאים, ופירותיך מתוקים!

אם כן - במה אברכך? שיהיו כל הנטיעות העומדות ממך כמותך.
כך אמר הקב"ה לאברהם: אברהם, אברהם. מה יש לי לאמר לך?
שתהיה צדיק ושלם? הרי צדיק ושלם אתה, וצדיקה שרה אשתך.
במה אברכך?

אברכך שכל הבנים העתידיים לצאת ממך, יהיו כמותך.
(על-פי במדבר רבה ב', בבלי, מסכת תענית דף ה' עמוד ב')

מ
ד
ר
ש

ביאורי מילים:

צפה = ראה

לילך = ללכת

קריאת המדרש ודיון:

ניתן להשוות בין האדם והעץ: שניהם זקוקים למים, לשניהם "שורשים" (מקור משפחתי) ו"ענפים" ו"פירות" (צאצאים), מוצאם מהאדמה, ועוד.
מבחינת הצאצאים ההקבלה אינה מושלמת: הענפים שיינטעו מעץ אפרסק יצמיחו רק עצי אפרסק, בעוד שאצל בני אדם הצאצאים יכולים להיות דומים מאוד, אך דומים באופן חלקי, או שונים לגמרי...
במה אנחנו דומים להורים שלנו? כמובן במראה חיצוני, אך גם בהתנהגות, ובתכונות. את המראה אנחנו מקבלים בגנים ואין עליו כל השפעה אנושית, אך את ההתנהגות אנו לומדים מההורים מתוך מעשיהם, אמנם חלק מהדברים כבר מושרשים בתכונות שאנו יורשים, אך להורים וגם לילדים תפקיד חשוב בתהליך.
בברכה לאברהם שזרעו יהיה כמוהו, הכוונה היא כמובן לא לדמיון חיצוני, אלא לדמיון רוחני והתנהגותי. שהליכותיו והתנהגותו של יצחק יהיו כמו אלו של אברהם. כיוון שצאצאיו של אדם הם חלק מעצמו, מהמשכו ומעתידו. ברכת הילדים – היא בעצם ברכה לאדם עצמו.

